

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Μαΐου 2017 η Ccc Event Management GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-889/16, Ccc Event Management GmbH κατά Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-261/17 P)

(2017/C 330/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ccc Event Management GmbH (εκπρόσωπος: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δέκατο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναρέσεως με διάταξη της 13ης Ιουλίου 2017 και καταδίκασε την αναηρεσείουσα στα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 31 Μαΐου 2017 η Cryo-Save AG κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 23 Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-239/15, Cryo-Save AG κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-327/17 P)

(2017/C 330/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Cryo-Save AG (εκπρόσωπος: C. Onken, Rechtsanwältin)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG

Αιτήματα

Η αναηρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-239/15·
- να καταδικάσει το καθού πρωτοδίκως στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναηρεσείουσα προβάλλει ένα λόγο αναρέσεως, ήτοι παράβαση του άρθρου 64, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της ΕΕ (κανονισμός για το σήμα της ΕΕ) ⁽¹⁾, και του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (κανονισμός εφαρμογής του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα) ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 56, παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ και τους κανόνες 37 και 39 του κανονισμού εφαρμογής του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα και το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ. Η παράβαση έγκειται στο ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ως απαράδεκτο τον πρώτο λόγο ακυρώσεως της προσφεύγουσας και νυν αναηρεσείουσας.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα επικαλέσθηκε απαράδεκτο της αιτήσεως να κηρυχθεί έκπτωτη από το ενωσιακό σήμα της. Προς θεμελίωση του λόγου αυτού, εξέθεσε ότι η αίτηση ήταν ανεπαρκώς αιτιολογημένη κατά παράβαση του άρθρου 56, παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ και του κανόνα 37, στοιχείο β', σημείο iv, του κανονισμού εφαρμογής του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας και αναιρεσείουσας ήταν απαράδεκτος δεδομένου ότι η προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα δεν είχε επικαλεστεί, κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παραβίαση των τυπικών προϋποθέσεων του άρθρου 56, παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ σε συνδυασμό με τον κανόνα 37, στοιχείο β', σημείο iv, του κανονισμού εφαρμογής του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, η εξέταση της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών περιοριζόταν στην εξέταση της ουσιαστικής χρήσεως και το τμήμα προσφυγών δεν όφειλε συνεπώς να εξετάσει υποχρεωτικώς τον νομότυπο χαρακτήρα της αιτήσεως εκπτώσεως. Η εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως από το Γενικό Δικαστήριο θα ισοδυναμούσε κατ' αυτό με διεύρυνση του υποβληθέντος ενώπιον του τμήματος προσφυγών πραγματικού και νομικού πλαισίου.

Στα ανωτέρω η προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα αντιτείνει το επιχείρημα ότι το παραδεκτό μιας αιτήσεως εκπτώσεως συνιστά προϋπόθεση για την έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας, την οποία το καθού πρωτοδικώς οφείλει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως σε κάθε στάδιο της διαδικασίας κατά το άρθρο 76, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ, τον κανόνα 39, παράγραφος 1, και του κανόνα 40, παράγραφος 1, περίοδος 2, του κανονισμού εφαρμογής του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, το άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ και τον κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα. Δεν ασκεί επομένως επιρροή το αν η προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα έδωσε ειδικώς ενώπιον του τμήματος προσφυγών ζήτημα παραδεκτού της αιτήσεως εκπτώσεως.

Εκτός αυτού, το τμήμα ακυρώσεως του καθού πρωτοδικώς εξέτασε αυτεπαγγέλτως το παραδεκτό της αιτήσεως εκπτώσεως και έκρινε ρητώς ότι πληρούντο οι προϋποθέσεις του άρθρου 56, παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ και του κανόνα 37 του κανονισμού εφαρμογής του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα. Η αναγνωρισθείσα στη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου αρχή της λειτουργικής συνέχειας επιτάσσει την πλήρη επανεξέταση από το τμήμα προσφυγών της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως, συμπεριλαμβανομένης της εκτιμήσεως του παραδεκτού της αιτήσεως εκπτώσεως. Προς θεμελίωση της απόψεώς της, η προσφεύγουσα επικαλείται μεταξύ άλλων τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου στις υποθέσεις KLEENCARE, απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, T-308/01, σκέψεις 24-26, 28, 29 και 32⁽¹⁾, και HOOLIGAN, απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2005, T-57/03, σκέψεις 22 και 25⁽²⁾.

Τέλος, η προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα σαφώς αμφισβήτησε το παραδεκτό της αιτήσεως εκπτώσεως, έστω και με άλλη διατύπωση, τόσο κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος ακυρώσεως όσο και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Για τους τρεις προαναφερθέντες λόγους, το ζήτημα του παραδεκτού της αιτήσεως εκπτώσεως αποτέλεσε μέρος του πραγματικού και νομικού πλαισίου της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Η εξέταση του παραδεκτού της αιτήσεως εκπτώσεως από το Γενικό Δικαστήριο δεν υπερέβαινε το πλαίσιο αυτό. Υπ' αυτήν την έννοια, η αιτίαση περί απαράδεκτου της αιτήσεως εκπτώσεως διαφέρει από την επίκληση νέων λόγων εκπτώσεως ή ακυρώσεως ή από την εκπροθέσμως προβαλλόμενη απαίτηση να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση ενός προγενέστερου σήματος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 78, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 303, σ. 1.

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2003:241.

⁽⁴⁾ ECLI:EU:T:2005:29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Torino (Ιταλία) στις 9 Ιουνίου 2017 — IJDF Italy Srl κατά Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

(Υπόθεση C-344/17)

(2017/C 330/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Torino

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: IJDF Italy Srl

Εναγόμενοι: Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando